

La CUP reclama que es doti als centres educatius de les comarques gironines de prou eines per a garantir l'equitat

Proposa, més enllà d'equipaments tecnològics i connectivitat, no centrar la tasca docent únicament en la generació de continguts, sinó d'espais de xarxa i comunicació família-escola que permetin prioritzar el benestar i la salut

L'Escola Malagrida d'Olot. | Arxiu NG.

Davant les informacions canviants que arriben des del Departament d'Educació sobre el funcionament o no del tercer trimestre la CUP de les comarques gironines considera necessari que des de la Generalitat i la societat es vetlli per a garantir que la crisi sanitària no tingui efectes devastadors per l'alumnat.

Resoldre la bretxa digital sense abordar la social és crear espais de creixement de la bretxa social a costa de la digital

En primer lloc, la CUP es considera prioritari que des del Departament d'Educació s'abordi la

bretxa social. Des del món educatiu s'entén la bretxa social com la desigualtat que hi ha entre el diferent alumnat en el terreny de les oportunitats i les possibilitats de desenvolupament. Aquesta desigualtat pot sorgir per diferents factors, que poden ser l'econòmic, el de caràcter social, el cultural o per Necessitats Específiques de Suport Educatiu (NESE) de l'infant, entre d'altres. Dins la bretxa social, per tant, ens trobem diferents causes lligades a múltiples diversitats. De forma intrínseca a la social, hi ha la bretxa digital, lligada a material tecnològic, connectivitat i capacitats de suport en els usos d'aquestes eines.

Les dues darreres setmanes, s'ha fet notòria la preocupació del Departament d'Educació per resoldre l'accés a les eines digitals i la connectivitat de les famílies com si aquesta fos l'arrel del problema estructural de l'equitat educativa. També podem veure ajuntaments amb iniciatives carregades de bona voluntat, que posen a disposició equips i xarxes wi-fi, amb la mateixa finalitat. Si bé aquestes són bones intencions, els cupaires valoren que l'accés a les eines digitals i la connectivitat de les famílies no és l'arrel ni la solució del repte de l'equitat educativa

Consideren important partir de la base que l'equitat és un valor que pretén oferir una marc d'igualtat d'oportunitats per a tots els infants i això té a veure amb el context, no amb les eines. Si en el dia a dia, a les escoles, la bretxa social no remet amb la multiplicitat de recursos que hi ha, sense molts d'aquests recursos i sense la relació humana es pot suposar que la bretxa social, no només seguirà el seu curs, custodiat per un sistema econòmic que necessita les desigualtats per sostenir-se, sinó que ho farà molt més àgilment, creixent sense control ni contenció i deixant els més necessitats de recursos més faltats de recursos. I qui a casa té menys acompanyament també serà qui tindrà menys eines per rebre el suport no presencial.

En conclusió, els cupaires defensen que resoldre la bretxa digital sense abordar la social és crear espais de creixement de la bretxa social a costa de la digital i té un recorregut més mediàtic que educatiu.

Davant un trimestre no presencial hi ha alternatives necessàries: treball des del claustre amb la comunitat educativa

En aquesta situació tant atípica, la formació considera que cal generar espais de docència fonamentat en la relació, el vincle i l'acompanyament des de la perspectiva humana i no acadèmica, o no prioritàriament acadèmica. I això és possible només si es bolquen els esforços en treballar des dels claustres en xarxa amb tota la comunitat educativa dels municipis i dels barris, perquè permet que la funció de cohesionar la societat i de generar ciutadania crítica i solidària sigui el pilar que ha de crear teixits i empaties sobre les quals dissenyar les solucions a la posterior crisi social i econòmica que sorgirà d'aquesta situació d'emergència sanitària.

Des del Departament i des dels municipis s'hauria d'estar apostant per l'Educació 360, els antics plans de barri o d'entorn, els serveis educatius externs, les comunitats d'aprenentatge i molts projectes i intents de fer de l'escola quelcom més que un subministrador de materials didàctics, que ara prenen més sentit que mai. Les escoles, ara, amb els infants a casa seva, poden ser el termòmetre i l'analgèsic perfecte per mesurar l'estat dels menors d'aquest país en termes de benestar i donar suport a les famílies. Aquí sí que els ajuntaments hi seran, complint amb les seves funcions més essencials, el benestar de la població dels seus municipis i ciutats, fent xarxa amb tots els serveis externs i amb els diversos actors educatius.

I per garantir el compliment d'aquestes mesures i un abordatge en sintonia, els cupaires advoquen perquè la Generalitat actuï en l'àmbit educatiu com ja ho ha fet en àmbits com la Salut: de la mateixa manera que el Departament de Salut ha agafat el control de residències de gent gran i de places d'hospitals privats i concertats, també el Departament d'Educació, ara, hauria d'agafar les regnes de la universalitat del dret a l'educació i la igualtat d'oportunitats i assumir les competències també en aquells centres de titularitat privada.

